

C A R C A R E

M a t e j B o r

Ah, nikar me več ne moti,
kar daleč si,
tu ob tej poti
je dobro meni in nji,
ki zdajle spi —
in sanja —
Kaj?
Kdo ve,
kaj sanja bližnji in najbližji —
nemara sanja,
da je kje drugje.
Kje daleč daleč
in da ponižni kot sužnji
dnevi se pred njim vrsté
in čakajo,
da skozi njih slavoloke
vkoraka kakor Cezar
in da mu
pred noge položijo
svoje loke,
ki streljajo v nas,
naj smo tam, naj tu.

I M P R E S I J A

M a t e j B o r

Dan je tak tih,
da vanj stopiti
si ne upam,
ker se bojim, da utegnil bi zmotiti
ga kak moj vzdih.
Tak tih je dan,
da vanj stopiti
si ne upam,
ker se bojim, da moj korak
bo pretežak
zame in zanj.